

KA**-NYTT från**

Nr 1/1981

Information om och från GK/KA 3 (Gotlands Kustartilleriförsvär med Gotlands Kustartilleriregemente)

Introduktion

"Information är grunden för att all vår verksamhet skall bli effektiv. Först när man känner målet och sammanhangen är det lätt att göra den egna insatsen till gagn för helheten".

Citatet är hämtat från dåvarande chefen GK/KA 3 — överste Erik Lyth — inledning till informationsbladet "KA 3-aren" som med vissa avbrott utkom 1969—1976.

Informationsbehovet är stort. Kanske till och med större än någonsin tidigare. Kännedom om "målen och sammanhangen" är nödvändiga för alla oss som är anställda vid GK/KA 3. "Hemförlovade" reservbefäl och värnpliktiga behöver veta vad som händer och sker vid deras förband. Medlemmarna i kamratföreningen — en viktig förankring i samhället — känner säkert ett behov av att veta hur vi förvaltar arvet.

Alltså! Det är dags att försöka systematisera informationen om och från GK/KA 3. Försöket har fått arbetsnamnet "KA-NYTT från GK/KA 3". Ambitionen är att ge ut fyra nummer per år. Omfattningen av varje nummer kommer att styras av medarbetarnas antal och produktivitet.

Tanken är att ge aktuell och intressant information om och från förbandet. Det kan röra nutid och framtid, men också förhållanden under gången tid som relevanta till dagens verksamhet.

Jag är övertygad om att "bladet" fyller en viktig funktion. Om vi alla medverkar blir säkert resultatet bra och innehållet anpassat till behovet.

Fatta pennan!



Torsten Engberg

Militärledning och "dödspatrull" fri- känner GK/KA 3?

Överbefälhavaren lämnade under hösten 1980 en utredning — ÖB 80 — som underlag för 1982 års försvarsbeslut. I utredningen konstaterades bland annat, att om krigsorganisationens innehåll skall kunna räddas krävs svåra och smärtsamma förändringar av fredsorganisationen. Med andra ord kommer under en tioårsperiod — enligt ÖB förslag — antalet anställda inom försvaret att minska med över 5.000 och antalet förband med 16, även om nuvarande ekonomiska ram för försvaret i stort bibehålls (ÖB s.k. handlingsväg 2).

Under våren -81 övervägdes inom militärledningen hur minskningarna skulle fördelas och vilka förband som borde läggas ner, sammanslös eller reduceras. Minskning av verkstadsenheten vid GK/KA 3 — Marinvarvet — nämndes i något sammanhang. Viss osäkerhet spred sig bland våra anställda.

I ÖB förslag till fredsorganisationsförändringar under 80-talet nämns inte GK/KA 3. Förbandet skall enligt ÖB förslag bibehållas. Endast smärre personalminskningar ansågs aktuella. När försvarskommittén fick ÖB förslag tillsattes en särskild arbetsgrupp inom kommittén som, bland annat genom besök vid aktuella förband, skulle inhämta underlag för den prövning av ÖB förslag som försvarskommittén har att göra före försvarsbeslutet. Arbetsgruppen fick i massmedia snabbt namnet "dödspatrullen".

Dödspatrullens resechema omfattade inledningsvis inte GK/KA 3. Men senare aviserades ett besök även i Fårösund. Oron bland anställda blev större. Argumenten för att bibehålla nuvarande ansvar och organisation skärptes.

Vid besöket fick förbandschef, länsstyrelse och kommun redovisa synen på behovet av kustartilleri på Gotland och arbetsmarknadspolitiska konsekvenser av eventuella neddragningar. Lokalpressen skrev dagen efter besöket "Dödspatrullen tiger — men KA 3-chefen lovar fortsatta jobb".

Sant eller inte — facit föreligger inte förrän 1982 års försvarsbeslut har fattats, men starka skäl talar för att GK/KA 3 blir kvar med bibehållna uppgifter och en i stort oförändrad organisation.

Vi kan redan nu konstatera
— att ÖB av operativa skäl anser att GK/KA 3 skall vara kvar
— att "dödspatrullen" inte berör oss i sin rapport till försvarskommittén
— att CM i programplan inplanerat betydande pengar för modernisering av förbandet.

Låt mig utveckla detta något. Även om GK/KA 3 blir kvar inuvarande former, måste vi som alla andra myndigheter och företag sträva efter att öka vår effektivitet och successivt göra så kallade vardagsrationaliseringar. För detta krävs investeringar i utbildningsanordningar, förråd, verkstäder etc. Samtidigt som äldre underhållskrävande byggnader med dålig arbetsmiljö rivs.

I ett par av följande artiklar beskrivs vad som händer just nu och under det kommande året.

För de närmaste åren planeras följande större byggnadsobjekt:

— Ny plåtslagerverkstad byggs för verkstadsenheten — Marinvarvet. Byggestart under hösten. Totalkostnad över 10 mkr. I mitten av 80-talet byggs ett nytt verkstadsförråd till en kostnad av 1,5 mkr.

— Ny skolbyggnad börjar byggas nästa höst. Bygget som tar drygt ett år kostar i runda tal 12 mkr.

— Samma höst byggs en ny tvätt- och smörjhall för fordon för knappt 4 mkr.

— Tillbyggnad av värmecentral och komplettering av pågående kulvertutbyggnad sker också hösten och vintern 82/83. Kostnad 4,3 mkr.

— Hösten -84 kommer till sist en ny kasern att byggas samtidigt som Bungenäs ytterförläggning avvecklas. Kasernen beräknas kosta drygt 3 mkr.

Sammanlagt planeras att under de närmaste åren satsa över 35 mkr på byggnadsåtgärder enbart inom vår fredsorganisation. Detta innebär att vi har gott hopp om att få ett modernt fredsförband för utbildning av personal för och underhåll av en modern och slagkraftig krigsorganisation.

UTVECKLING ÄR LOGISK. GK/KA 3 HAR EN FRAMTID.

Torsten Engberg

②

Oljeutskeppning från KA 3!



Oljeprospektering AB (OPAB) är för gotlänningarna ett välkänt begrepp. OPAB etablerade sig på Gotland 1972 och efter det första borrhålet på södra ön (Faludden) har till dags dato 120 st hål borrats över hela Gotland. Koncentrationen av borrhål har beroende på oljefyndigheterna lagts till norra delen av ön.

I Rute (Risungs) t.ex. tar man upp 18 kbm/dygn ur tre hål. Totalt pumpar OPAB idag olja ur c:a 20 hål vilka tillsammans ger ungefär 50 kbm/dygn.

Under hösten 1981 och våren 1982 räknar man med att borra ytterligare 40 hål. Innan årsskiftet 1981/82 är en totalproduktion om 100 kbm/dygn beräknad.

För att få en rationell hantering av den råolja på Gotland som skall fraktas till fastlandet har OPAB undersökt olika alternativ för lagring och transporter. Resultatet av dessa undersökningar är att bolaget föredrar att bygga en cistern i Visby oljehamn, men på grund av pågående oljekajbygge kan OPAB ej räkna

med att disponera en cistern förrän tidigast under andra halvåret 1982.

Med anledning härav tog OPAB kontakt med KA 3 för att efterhöra möjligheterna att under en tidsrymd av 2-4 år få disponera lämpligt område för uppställning av cisterner liksom tillgång till kajutrymme.

Med Fortifikationsförvaltningens godkännande har ett nyttjanderättsavtal mellan C GK/KA 3 och OPAB träffats, där bolaget medges rätt att nyttja dels ett område om c:a 500 kvm för uppställning av 6 st cisterner och 50 kbm vardera, dels uppföra en urlastningsledning c:a 250 m lång mellan cisterner och kaj samt kajutrymme om 100 kvm.

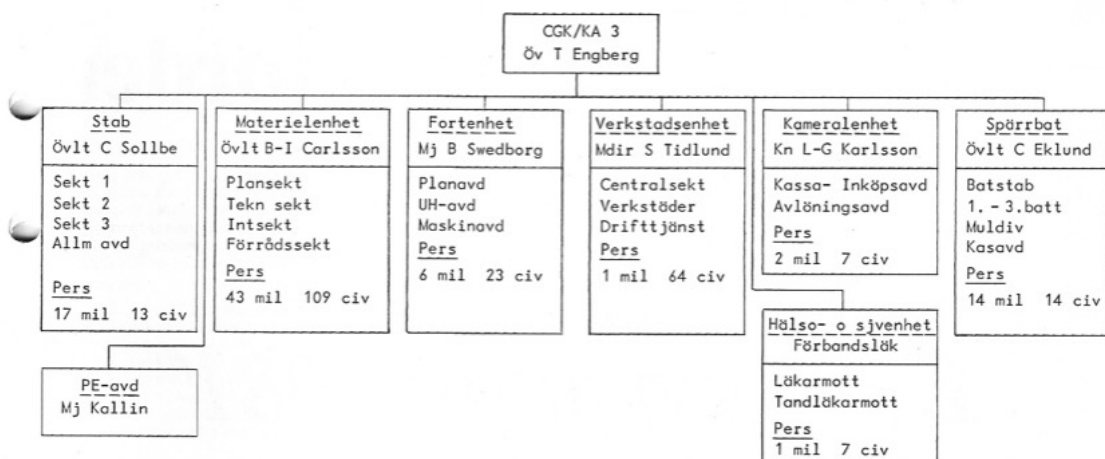
Råoljan pumpas från cisternerna via urlastningsledningen ombord på MS RENO, vilken lastar 225 ton, och transporteras sedan till Nynäshamn.

Genom att OPAB fått "etablera" sig på KA 3 har distributionshanteringen avsevärt förbättrats.



Bengt Helling

GK/KA 3 — Ny organisation



Den 29 juni lämnade ÖB ett förslag till regeringen om ändring av försvarsmaktens organisation på Gotland. Förslaget innebar att MKG stab och förbanden P 18, A 7 Lv 2 slås samman till en myndighet och att CGK/KA 3 kvarstår som mob-, förvaltnings- och utbildningsmyndighet med bibehållna lydnadslinjer: underställd CMKG men lydande under Chefen för marinen vad avser utbildning, personal, taktik m.m.

Den nya organisationen för GK/KA 3 trädde i kraft 1981-07-01 och den innebär förhoppningsvis slutpunkt på ett utredningsarbete som pågått under fem års tid. Många alternativa förslag, en del med vittgående konsekvenser, har studerats. Så har t.ex. flyttning av mob- och förvaltningsansvar till CMKG (Visby) och reducering av marinvarvet varit uppe till allvarlig diskussion. Båda dessa förslag skulle inneburet en kännbar minskning av antalet anställda vid GK/KA 3 och allvarliga konsekvenser skulle uppstå för arbetssituationen på norra Gotland och för Färösunds samhälle.

Den ovisshet om framtiden som förevarit har inneburit en stark press på personalen och lättningen är därför stor när nu den slutliga organisationen föreligger. Mycket arbete har lagts ned av både myn-

dighet och personalorganisationer för att få fram ett så sakligt och riktigt beslutsunderlag som möjligt samt för att hävda vårt förbands särart.

Detta arbete har också givit utdelning och det visas inte minst av att det slutliga förslaget som CGK/KA 3 och personalorganisationerna på GK/KA 3 lämnade till CM i februari 1979 nästan helt utan förändringar klarat såväl CM, ÖB som regeringens argusögon.

Den nya organisationen innebär

— att GK/KA 3 stab fått en bättre anpassad organisation med en förstärkt sekt 1 och en utökad personalavd på sekt 3,

— att materielenhetens (ME) tekniska sektion har anpassats till underhåll m.m. av våra nya vapensystem,

— att all grundutbildning har överförs till spärrbataljonen där även ställföreträdande chef har tillkommit,

— att smärre enheter, exempelvis bokförädd och sjötransportavd, har flyttats från stab respektive muldiv till materielenheten.

Totalt har organisationen minskat med 10 tjänster, vilket dock icke har påverkat den nu anställda personalen då ett antal tjänster har hållits vakanta i avvaktan på organisationsbeslutet.

Förändringarna är små och odramatiska och delar som t.ex. bokföräddet och sjötransportens flyttning till materielenheten har redan tidigare genomförts. Förändringarna kommer därför bara marginellt att påverka den normala verksamheten.

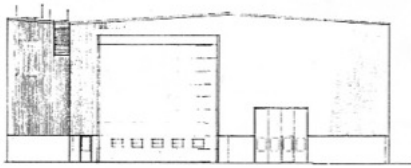
Vad kan vi vänta oss i framtiden?

En organisation får aldrig växa fast utan måste hela tiden anpassas till de uppgifter och krav, inte minst de ekonomiska, som ställs på myndigheten. Smärre förändringar, låt oss kalla det vardagsrationalisering, kan därför icke uteslutas. Beträffande stora och genomgripande förändringar så har GK/KA 3 organisation blivit så genomlyst att 80-talet ur organisationsynpunkt bör bli en i förhållande till 70-talet lugn period.

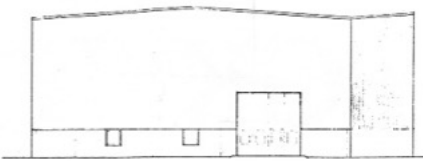


Claes Sollbe

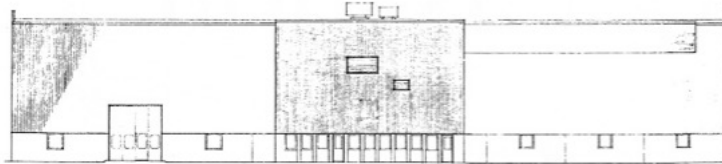
4



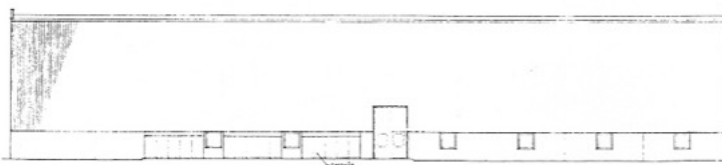
FASAD, NÖR



FASAD, ÖST



FASAD, SÖR



FASAD, VÄST

Spaden i jorden

Det är många spadar som i år sätts i jorden på varvet. En del är bildlika och andra bokstavliga men alla är efterlängta. Vi kan glädjas åt investeringar på tillsammans 13 milj kronor. Ny plåtslagerihall, upprustning av stora slipen, asfaltering, utbyggnad av lilla slipen med

(forts. sid 5)

Lumpen anno 1981

Klockan tjugo minuter över sex morgonen den tredje november 1980 tumlade jag — blivande däckgruppchef på minutläggningsdivisionen — ur den militärgröna bussen ut på KA 3:s kladdiga exercisplan. Det var rätt, kallt och mörkt. Solen hade ännu inte gått upp. Allt jag kunde se var några baracker, ytterst vindpinade tallar samt en hög vilna och frusna människor som jag inte kände.

Efter att ha ätit frukost blev vi indelade i grupper om ca 25 man på kasern Ankarets kaserngård. Efter upprop fick vi ut vår utrustning: två enorma säckar med mycket fler prylar än man hade föreställt sig. Två par kängor, extra uniform, sportkläder, halsduker, mössor, underkläder, skyddsmask, stridssele med fältkök plus mycket mer.

Innan allt detta skulle stuvats in i ett enda avlångt plåtskåp fick vi lära oss att klä på oss. Att klä på sig militärt är helt väsenskielt från att sticka benen i ett par jeans visade det sig. Underkläder och skjortan gick bra, men sedan började problemen. Längst ner i byxbenen skulle det sitta läderremmar och i dessa järnkrokar. Järnkrokarna skulle sedan hakas i kängorna för att man inte skulle få in onödigt mycket sörja. Vapenrocken knäppt ända upp i halsen, mössan alltid på utomhus — aldrig inomhus. Bälte skulle bäras till vapenrock: dock ej inomhus. I en lektionssal skulle alla antingen ta av sig vapenrocken (och ylletröjan) eller behålla den på.

Efter lunch var det uppställning. Syftet var även för den oinvidige lätt att förstå — att räkna över trupperna för att få klart för sig hur stidsdugligt föbandet var — men tillvägagångssättet förde denna första dag i lumpen, tankarna till någon form av skådespel eller religiös ritual. Plutonerna rättades in, med korrekt avstånd mellan varje man (1,25 m till framförvarande), i väntan på att batterichefen skulle framträda på kaserngården. När batterichefen visade sig rådde total tystnad. "Givakt!"

och "Manöver!" upprepades, för säkerhets skull två gånger. Medan chefen talade förväntades alla stå stilla och titta rakt fram inte på talaren utan på den framförvarandes nacke.

Efter några månader hade man anpassat sig. Framför allt hade ett starkt kamratskap uppstått. Efter två övningar med övernattning i tält, otaliga helgdagar på övningsområdena utanför Färösund, mycket pratande på marken, i vapenvårdslokalen och på logementet kände man varandra väl. Det var inte längre så arbetsamt att utföra de order man fick och problemet med att få tiden att gå till nästa helg blev mindre.

Som avslutning på första hälften av tiden och innan vi spreds ut att tjänstgöra på olika båtar genomfördes det så kallade sjötåget, en två veckor lång sjöresa med minutläggaren. Den teoriundervisning i navigation och sjömanskap vi fått under vintern sattes nu på prov, liksom kamratskapet. Det är verkligen inte gott om plats i minrummet, som är manskapets förläggning. Måltiderna intas sittande på kojerna vid hopfällbara bord. Det är trångt men trevligt — oftast går det bra, men ibland känns det lite rörigt. Resan gick från Gotland till fastlandet, längs kusten när till Karlskrona genom Kalmarsund. I Kalmar fick vi chansen att ta skepparexamen på sjöbefälsskolan där. När vi kom tillbaka från den resan och skulle börja huvudtjänsten visste vi både vad navigation och sjösjuka var, och det är ju kunskaper som är användbara också civilt.

Utbildningen i huvudtjänst — att lägga ut minor — tog vid fram på västkanten. Minutläggning är ett verkligt lagarbete. Innan minorna hamnar i sjön måste förberedelsearbeten på flera olika ställen vara slutförda.

Till att börja med måste båttropen ha bojat ut var minorna ska fällas: minlinjen. Kabel ska läggas ut, den ska efter fällningen kopplas till minorna. Medan detta arbete utförs ute på sjön klagör minlaget minorna på HMS Mul

16:s däck. När detta är klart fälls minorna. När minorna är i vattnet kopplar båtlaget ihop hela rasket med en kabel som går iland. För att allt ska fungera och kunna slutföras inom rimlig tid krävs god organisation och samarbetsvilja.

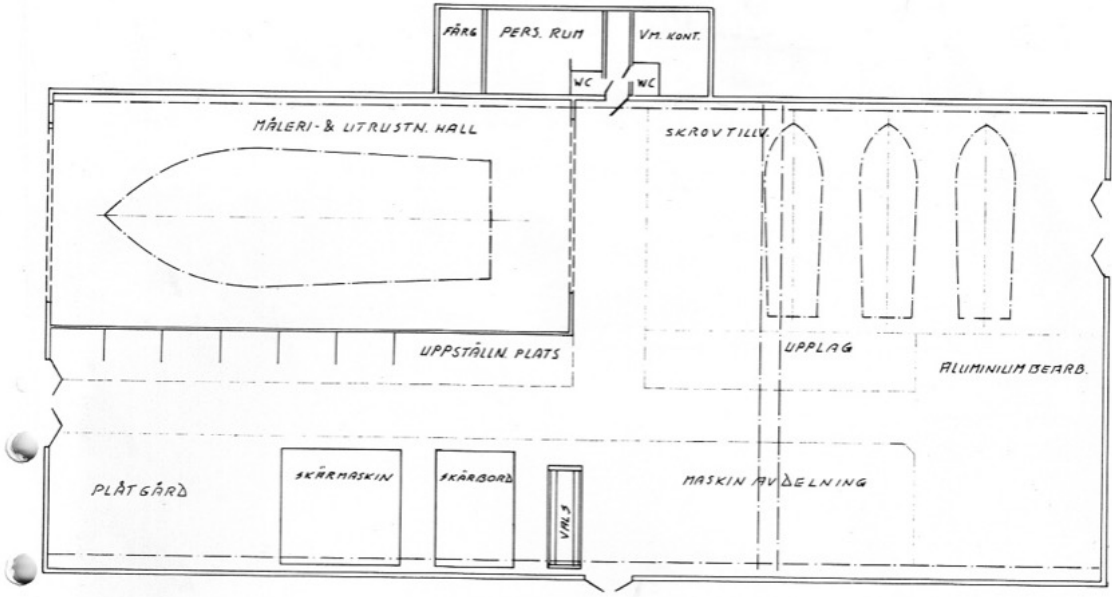
Måltiderna var dagens höjdpunkter. Mul 16 har eget kök och två kokkar som oftast lyckades göra riktigt god mat. Efter maten kunde man också ta sig lite tid att sola på fördäck.

I augusti hade vi en slutövning som varade i åtta dygn. Allt vi lärt oss under året skulle då övas på en gång. Under dagarna fällde vi minor och flyttade mellan olika förtöjningsplatser. Oftast låg vi vid nerlagda kalkbrott, som det finns gott om på norra Gotland. På nätterna sov vi så mycket vi hann. Ibland blev vi överfallna och då gällde det att komma iväg så snabbt som möjligt för att leta upp en ny "bas". Det var åtta jobiga dygn med lite sömn och mycket slit, men samtidigt roligt. Efter slutövningen återstod bara en vecka av återställning och inlämning av materiel.

Den 28 augusti spreds vi genom Linjeflygs försorg ut över landet. Muckarglädje, ja, men med en starkt känsla av att tiden på KA 3 lårt oss något nytt och inte varit bortkastad.



Märten Lilja



GK MarinVarvet
By 174 Verkstad

tillhörande 50-tons båtvagn och upprustning av utrustning är de tyngsta delarna i paketet. Varför nu denna plötsliga investeringsvilja hos våra två huvudmän CM och FMV? Ja, bakom ligger förstas ett under många år växande behov av bättre produktionsvillkor för att klara konkurrensen från andra varv och verkstäder.

Plåtslagerihallen är naturligtvis den viktigaste investeringen. Den gör det möjligt för oss att arbeta mer rationellt och under bra miljöförhållanden, vilket välkomnas av såväl anställda som kunder. Hallen som börjar byggas i oktober (detta år!) håller måtten 55x24 kvm. Den kan indelas i 4 funktionella avdelningar — material och tillskärning, prefabricering och maskinell bearbetning, skrovtillverkning samt måleri och utrustning. Dessutom kommer ett utrymme att reserveras för aluminium- och tunnplåtsarbeten. Hallen är avsedd för samtidig serietillverkning av 2 st 25-m:s båtar eller 10 st 12-m:s båtar. Vi kan även ta in större underhållsobjekt vilket, främst vintertid, ger bättre resultat.

Våra företrädare vet vi har kämpat i sex år för den nya hallen. Många gånger har arbetet synts bära frukt men varje gång har hoppet grusats, vilket tydligt märktes då vi i somras samlade varvets personal för att delge regeringens positiva beslut. Jag hade väntat mig en reaktion av glädje och hopp men möttes av orörda ansikten. — Vi vill se spaden i jorden först. Byggstarten är nu planerad till 27 oktober 1981 (Red. anm.)



Sören Tidlund

Nytt RU- system

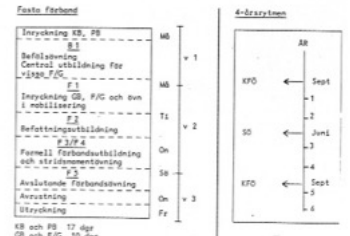
Äntligen kommer höstens sedvanliga repetitionsövningar!

Eftersom försvaret, och marinen i synnerhet, haft ett antal ekonomiska besvärliga år i slutet av 70-talet och början av 80-talet har utbildningen drastiskt skurits ned eller helt inställts. Istället har "extra SÖ" eller GKU-kurser för reservofficerare genomförts, men från hösten 1982 återkommer RU, men i en lite annorlunda skepnad. Principen 4-årsrytm är kvar för alla "stridande" förband. Detta innebär att personalen i

plutonsbefälsbefattning och högre, i regel inkallas till SÖ de två första veckorna i juni — två år före planerad repetitionsövning. RU kommer som förut att tidsmässigt starta i mitten av september.

Och så till skillnaden.

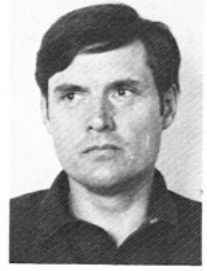
Huvuddelen av de vpl på fasta spärrförband kommer endast att inkallas under två veckor. För rörliga förband har CM utökat tiden med ytterligare en vecka. En "förberedelsevecka" innan huvuddelen rycker in finns fortfarande kvar för plutonsbefäl och högre.



Genom att minska tjänstgöringsdagar kan sålunda CM bibehålla den för KA viktiga 4-årsrytm — även om den ekonomiska ramen skulle krympa och nedskärningar måste göras på alla håll.

Liten ordlista

- SÖ = Särskild övning
- GKU = Grundläggande krigsforbandsövning
- RU = Repetitionsutbildning
- B(1) = Befälsskede (1)
- F(2-5) = Förbandsskede (2-5)
- KB = Kompanibefäl
- PB = Plutonsbefäl
- GB = Gruppbefäl
- F = Värnpliktig, menig
- G = ...
- FKÖ = Krigsforbandsövning



Carl Eklund

Så var det förr: Förbandet växer fram



1936 års försvarsbeslut innebar en betydlig förstärkning av Gotlands försvar bl.a. genom uppsättande av Kungl Gotlands Kustartillerikår (KA 3), vilken skulle organiseras fr.o.m. 1/10 1938 och bilda stommen i "Gotlands fasta kustförsvar". Det försvarspolitiska meningsutbyte som föregick beslutet skall här inte beröras, inte heller den kommunalpolitiskadiskussion som fördes mellan staden Visbys

och landsbygdens representanter beträffande den lämpligaste platsen för den nya kåren. Visby, Slite och Fårösund hade alla stora förhoppningar att få det nya förbandet. Allt nog, KA 3 placerades i Fårösund.

Den första beröringen med modernt kustartilleri fick den gotländska befolkningen på hösten 1937, då ett rörligt 10,5 cm kanonbatteri ur KA 2 bedrev övningar på ön. I detta batteri

ingick två av KA 3 blivande chefer, nämligen majoren Gösta Möller och kaptenen Bo Lindberg. Batteriets övningar bedrevs i stor utsträckning i Fårösundsområdet.

I augusti 1938 överfördes till Fårösund en arbetsstyrka huvudsakligen ur KA 2. Senare ökades styrkan med personal även ur KA 1 från Oscar-Fredriksborg. Denna styrka skulle förbereda kårens och det blivande kustartilleriförsvarets organisering och stod under befäl av kaptenen Erik Nordling, sedermera tygmästare vid kustartilleriförsvaret.

"Förbandet" benämndes Gotlands kustartillerikårs detachement i Fårösund, vilken benämning 1/10 1938 ändrades till Gotlands kustartillerikårs avdelning i Fårösund (KA 3 F). Benämningen KA 3 F utbyttes med utgången av februari 1939 mot KA 3. Förbandet ansågs då i stort färdigorganiserat. Det omfattade tre artillerikompanier, ett för fast artilleri, ett för luftvärn och ett för rörligt artilleri.

Major Möller utnämndes fr.o.m. 1/10 1938 till det nya förbandets chef och från samma datum placerades kaptenerna Lindahl och Nordling samt flagjunkaren Eklund vid kåren. "Kårstaben", vilken utgjordes av major Möller och kapten Lindahl, hade tills vidare sin plats i Stockholm. I Fårösund förde kapten Nordling befälet.

De värnpliktiga var inkasernade i de av flygvapnet disponerade kasernbyggnaderna i närheten av lanthamnen. Dessa byggnader hade av det 1919 avflyttade kustartilleriförbandet överlämnats till fångvårdsstyrelsen, som aldrig utnyttjat dem, utan omkring 1925 i sin tur överlämnat dem till flygvapnet.

"Åran" att vara det nya förbandets förste arrestant var en värnpliktig, som 5/10 1938 fick "krypa i buren" 10 dagar för "brist i anständigt uppförande". Enligt tillgängliga handlingar hade han kallat den fina Fårösundsströmningen, som serverades till middag för "rutten sill".

Arbetet att bygga kaserner och kanslihus för det nya förbandet gick snabbt. Två kaserner, marketenteri, matinrättning samt kanslihus stod i april 1939 färdiga att tagas i bruk. I matinrättningen serverades frukost, lunch och middag till det facila priset av 88 öre per dag. Fortsättning följer!

Regementsmuseum vid KA 3?

För en tid sedan var jag på en konferens för regementsmuseiföreståndare på Armémuseum i Stockholm. Experter ut museivärlden föreläste om bl.a. konservering, förvaring och vård av föremål, foto- och boksamlingar m.m.

Deltagarna bestod av ett 70-tal huvudsakligen äldre stambefäl från främst arméregementen — endast tre representanter för marinen fanns med.

Under konferensens gång framkom vid diskussionsinlägg bl.a. att samtliga regementen hade ett stort antal traditions- och museiföremål — de flesta rariteter från 1500- och 1600-talen — där föremålen i förekommande fall var konserverade (fanor, textilier), dokumenterade och inte minst fanns samlade och utställda i speciella lokaler för visning. Dessa lokaler var då givetvis anpassade för de föremål som ingick i museisamlingen.

Någon större museal aktivitet har tyvärr hittills inte förekommit vid KA 3, inte heller har det funnits någon lämplig lokal att bedriva sådan verksamhet i — samlar, dokumentera och givetvis av största intresse *förevisa* den stora mängd (tror jag) föremål som finns och som berör KA 3 historia. Regementets anor går ju inte så långt tillbaka, så man kanske kan tycka att det inte finns så mycket av intresse just NU till ett museum. Men detta är helt felaktigt — de föremål, som finns nu och som kanske inte just nu är så intressanta är det i desto högre grad om låt oss säga 100 år. Tas dessa föremål inte om hand nu — konserveras i de fall detta är nödvändigt, dokumenteras o.s.v. — har de om några årtionden skingrats, glömts bort eller i värsta fall förstörts.

Du som läser detta, leta i Dina gömmor, plocka fram gömda (och glömda) prylar, fotografier o.s.v. Du har kanske någon gammal sak från Dina år vid KA 3 — utgången materiel som stuvats undan i stället för att kastas. I Ditt fotoalbum finns kanske en bild på någon gammal profil från KA 3 eller på byggnader m.m. som nu inte finns kvar. Jag är i så fall mycket intresserad av att få ta hand om Dina föremål, foton o.s.v. eller om Du inte vill skiljas från personliga foton, få kopiera dessa. Kontakta mig, innan Du sänder över föremål, foto o.s.v. till mig, så vi kan diskutera dokumentation av desamma. Mycket viktigt är ju att känna till bakgrunden — var, när och hur föremålet använts, vad ett foto foreställer o.s.v.



P-G Kronqvist
Museidirektör
CME:PA

P.S. Titeln "museidirektör" fick jag vid deltagaranmälan till konferensen. Mdir (marindirektör) blev vid Armémuseum tolkat museidirektör. Men det kan jag nog stå ut med. D.S.

HÄNDER JUST NU!

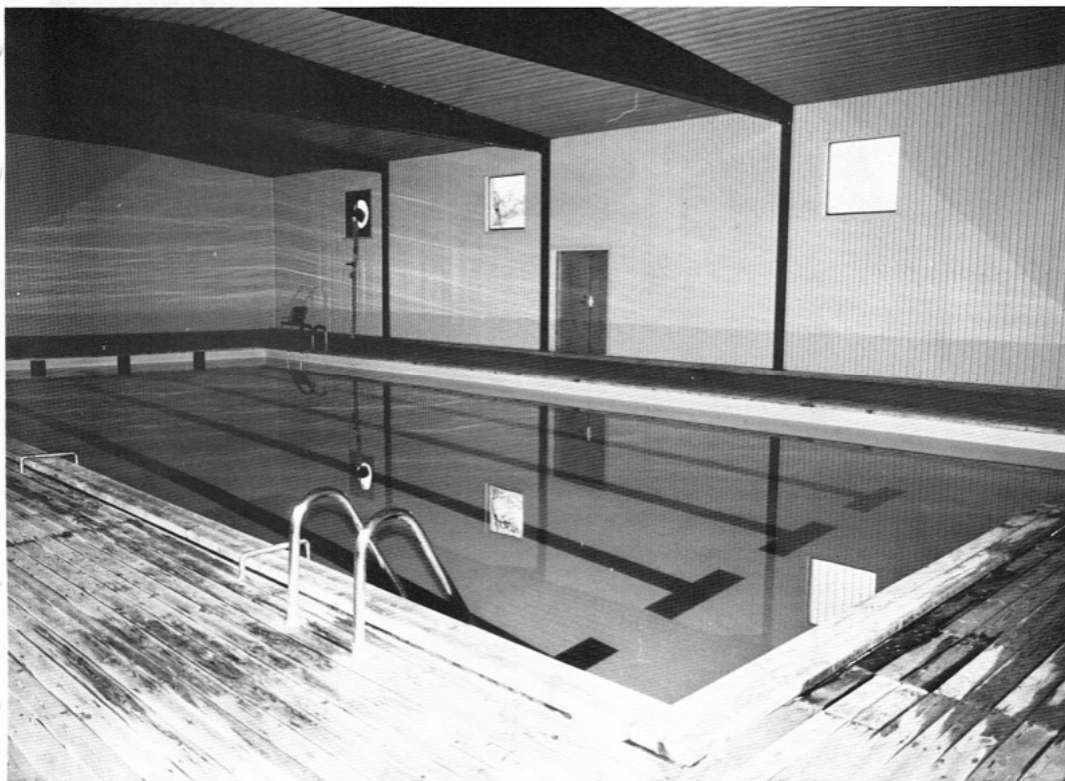
Byggnadsverksamheten vid förbandet har av olika orsaker, som jag inte skall gå in på här, varit relativt låg under de senaste 3—4 åren. En avsevärd ökning av verksamheten har emellertid påbörjats och kommer att accentueras ytterligare under den närmaste 5-årsperioden. Nedan följer en kort redovisning av vissa byggnadsprojekt som pågår eller kommer att påbörjas det närmaste året.

Vår gamla "simhall", med sin överbyggnad i form av ett isolerat barracadatält, är numera ett minne blott och har under sommaren

ersatts med en väl isolerad överbyggnad av permanent karaktär, som dessutom ger mera rättvisa åt benämningen simhall. Visst har den gamla hallen fyllt sin funktion och betytt mycket för förbandets personal och värnpliktiga, idrottsföreningarna och Färösunds samhälle. Men den var ett provisorium från början och blev i takt med oljeprishöjningarna under 70-talet en dyr anläggning. För uppvärmningen av hallen gick det åt ca 50 kbm olja/år. I den nya simhallen kommer oljeförbrukningen att reduceras till ca 5 kbm/år. Detta ger en årlig besparing på ca 65.000:-/år.

Dessutom kommer miljön i hallen att bli avsevärt mycket bättre än tidigare.

I den nya hallen återstår ännu vissa smärre arbeten med bland annat installation av ett avfukttnings- och återvinningsaggregat. Arbetena beräknas vara färdiga vid årsskiftet och kostnaderna blir totalt ca 550.000:-. Åtgärder har också vidtagits för att i framtiden möjliggöra en eventuell utbyggnad till en 25-metersbassäng.



Ett annat från energisynpunkt angeläget byggprojekt som pågår just nu är utbyggnaden av värmekulvertsystemet. Bakgrunden är att den nya värmecentralens kapacitet i dagsläget endast utnyttjas till ca 30%. Mycket står således att vinna med ett bättre utnyttjande av anläggningen.

När utbyggnaden står färdig i höst innebär det att ytterligare 10 st byggnader blir anslutna till det centrala värmesystemet, att 6 st mindre värmepannor kan stängas av och att värmecentralens nyttjandegrad ökar till ca 75%. Besparingseffekterna kommer att bli ca 80 kbm olja eller 120.000:-/år. Utbyggnads-kostnaden är ca 1,3 mkr. Berörda byggnader är bland annat kanslihuset, 2. och 3. batt kaserner, matsalen, minbaracken och de tre intilliggande förläggingsbarackerna.

Multivisionens lokaler nere vid hamnen har under årens lopp byggts om och till i olika etapper och har med tiden blivit ett föga ändamålsenligt lappverk. En första ansats till att

sanera bland dessa byggnader kommer att göras under hösten.

I den outnyttjade delen av minhallen skall en lektionssal och två förrådsutrymmen iordningställas. På så vis kommer vissa äldre orationella utrymmen att friställas samtidigt som utbildningsbetingelserna förbättras. Kostnaderna för denna ombyggnad belöper sig på ca 200.000:-.

Om några år planeras vidare en helt ny byggnad med expeditioner och befalsrum m.m. att uppföras på den plats där de två gula expeditionsbarackerna ligger idag.

Ett från utbildningssynpunkt angeläget projekt som kommer att påbörjas till våren är ombyggnaden av stora skjutbanan. Projektet omfattar installationer av automatisk målmateriel på 10 st banor (10 tavlor med elektronisk markering och 20 figurställ) och en fast skjuthall med infravärme och monitorer på 100-metersvallen. Hallen kommer att vara förskjuten i

sidled så att förbiskjutning från 200- 300-metersvallarna blir möjlig. Vidare kommer förberedelser att vidtas för installation av monitorer på 200- och 300-m samt eventuell framtida utbyggnad av skjuthall på 200-m. Kostnaderna för projektet har beräknats till ca 1,1 mkr.



Björn Swedborg

Samverkan

De militära förbanden på Gotland har ett bra samarbete. GK/KA 3 använder arméförbandens utbildningsanordningar och vice versa. På bilden ses P 18 livkompani öva landstig-

ning med KA 3 landstigningsbåtar. Samtidigt passade vi på att orientera om kustartilleriets uppgifter och organisation.



Personalnytt hösten 1981

På den militära sidan sker i regel personalförändringar vid förband och staber per oktober 01.

Under hösten har nedanstående befäl tillförts GK/KA 3 som nytexaminerats och/eller omstationerats från andra förband.

Mj Bo Ekelund, efter MHS/MTK
Kn Jens Boäng, från KA 5
Kn Eugen Charysczak, från KA 1
Kn Göran Löfgren, från KA 2
Lt Ulf Uddbäck, nyutnämnd regoff.

Från Marinens kompaniofficersskola har utexaminerats:

Fk Per Petersén (KA 3)
Fk Gunnar Björkman (KA 3)
Fk Ulf Dahlström (KA 3)
Fk Hans Mellqvist (KA 3)
Fk Lars Edström (KA 5)

Två nyutnämnda fänrikar, Mats Hansson och Mats Södergren, har beviljats tjänstledigt för civila studier.

Vid Isk 3 sista examen utexaminerades 4 elever från KA 3:

Serg Philip Stagg och serg Johan Jigström, vilka båda direkt fortsatt med kompaniofficersutbildning, samt serg Staffan Alfreðsson och Roger Pettersson.

Den nya officershögskolan (KA 4) har börjat och det finns 11 st KA 3-elever anställda.

Förslagsverksamhet

Har Du en idé om hur jobbet skall kunna gå lättare och bli bättre? Sänd då in Ditt förslag, det kan ge dig pengar om förslaget går att genomföra!

För närvarande väntar vi på att central myndighet skall utbetala 1.200,- kr tillsammans till fj Bertil Eklund och pjärsrep Nils Lagerlöf för förslag till anordning för konstlad rekyl till 7,5 cm pj m/57.

KA 3 Kamratförening

Föreningen för kontakt mellan förband och samhälle, anställda — reservare — värnpliktiga — frivilliga, män — kvinnor — ungdom.

Ordförande: T Engberg
Skr: E Charysczak
Kassör: L-G Karlsson
Årsavgift: 10 kr.
Sätt in årsavgiften på pg 18 80 91—3 så är Du medlem!

KA-nytt från GK/KA 3
GK/KA
620 35 Fårösund
0498/214 00

Ansv. utg: Öv T Engberg

Redaktör:
E. Charysczak

Nästa nr: 1981-12-15

Gotlands Allehandas Tr. AB Visby 1981.